

Dance for Health

'MAG IK DEZE DANS VAN U'

11 april 2016 Rotterdamse Schouwburg
Welkomstwoord Marc Vlemmix

Goedenavond dames en heren,

Vandaag is het wereld Parkinsondag. Een dag om even bij stil te staan...
Of liever nog, in beweging te komen.

11 april is de geboortedag van James Parkinson, apotheker, arts, neuroloog.
Al in 1817 beschreef hij de verzameling van symptomen die we allemaal onder de ziekte van Parkinson scharen. In Nederland hebben zo'n 50.000 mensen hier elke minuut van de dag mee te dealen.
In heel Europa ruim 1 miljoen, en in de wereld zo'n 10 miljoen mensen.

Nu, bijna 200 jaar nadat James Parkinson de ziekte beschreef,

- is de oorzaak nog steeds niet gevonden
- is er nog steeds geen geneesmiddel dat de ziekte kan genezen of vertragen;
- weet meer dan 50% van de bevolking niet wat parkinson is
- en als men het al weet, associeert 75% hen het enkel met een tremor.

De klachten zijn echter veel breder en diverser, en voor buitenstaanders moeilijk te duiden.
Zo werd er jarenlang gespeculeerd over het botoxgebruik van zangeres Jerney Kaagman.
Pas veel later bleek dat dit een gevolg was van haar Parkinson.

Ook zelf wordt ik vaak geconfronteerd met de onbekendheid met deze ziekte.

Bij de kassa van de Albert Hein begin ik tegenwoordig maar meteen mijn bankpasje uit mijn portemonnee te halen, want dat duurt namelijk wel even, en tegen de tijd dat het gelukt is, ligt de band al behoorlijk vol met mijn boodschappen. Snelkassa's sla ik dan ook maar over omdat de band te kort zou zijn...
Tegen de tijd dat ik alle boodschappen in mijn tas heb gepropt, zijn mij al twee mensen gepasseerd en kijkt de kassajuffrouw een beetje indringend of ik nou nog niet weg ben.
Wanneer ik lekker zit te dineren in een restaurant, denk ik wel drie keer na voordat ik een bord spaghetti ga bestellen, want voor mij is dat toch het eten met mes en vork voor gevorderden.
En wanneer ik dan naar het toilet ga en langs alle tafeltjes moet lopen, concentreer ik mij volledig om rechtop, niet strompelend de toiletdeur te bereiken.
Als we dan hebben afgerekend en over straat naar huis lopen, lijkt het soms alsof ik in plaats van één glas wijn, een hele fles heb gedronken. Dit werd nog eens pijnlijk onderstreept toen op straat enkele pubers die achter me liepen mijn gekke loopje aan het filmen waren met hun i-phone.

Ik realiseer me meer en meer dat de Bewustwording over parkinson bij onszelf begint.

Door het zelf niet belangrijker te maken dan het is, het niet te verstoppen of negeren maar gewoon laten zijn en laten zien. Alleen dan staan we niet als zieke aan de zijlijn, maar als mens midden in de maatschappij. Mét ons gekke loopje. Mét onze trillende handen. Mét ons soms uitdrukingsloze gezicht.

Dit gezegd hebbende, gaat vanavond niet alleen over parkinson. Deze avond gaat daaraan voorbij, en gaat vooral over al die mooie mensen achter de parkinson, die door te dansen kracht vinden in zichzelf, hun zelfvertrouwen herwinnen en weer genieten van het leven.

Zo'n twee maanden geleden maakten we de 'Mag ik deze dans van u'. Hierin toonden Martin, Yolande, Arja, Peter, Margot en Ghislaine vol trots de kracht van dans!

Meer dan 100.000 mensen over de hele wereld zagen deze film inmiddels. Velen gaven gehoor aan de boodschap om een filmpje te maken, en stuurden ons een opname van zichzelf, dansend in hun woonkamer of dansstudio.

Dat is bijzonder! Want bij mensen met parkinson is dansen niet het eerste waar je aan denkt. Toch hebben ze meer met elkaar te maken dan je op het eerste gezicht zou denken. Een danser traint elke dag zijn lijf om daarmee te kunnen schitteren op het toneel. Hij werkt hard aan balans, kracht, coördinatie, houding en flexibiliteit.

Wanneer ook wij dagelijks juist aan deze kwaliteiten werken, kunnen ook wij schitteren in het leven!

Dans is de bron waar we oneindig uit kunnen putten om onszelf en anderen te inspireren. Dans is dan ook niet enkel een fysieke inspanning die gericht is op het bestrijden van symptomen. Nee dans is meer:

- het is esthetisch, het vertegenwoordigt schoonheid en emotie.
- het gaat om het ervaren van een moment van werkelijk 'zijn'
- je kunt jezelf, je eigenheid uitdrukken via het lichaam.

Met dans prikkelen we de geest en de verbeeldingskracht.

Zo kunnen we dicht bij onze eigen kwetsbaarheid komen, en ervaren dat daar ook vaak onze veerkracht in verborgen zit. De kracht om onszelf te herontdekken.

Het brengt ons bij de essentie van ons mens-zijn.

Voor mij begon het met het inzicht dat de parkinson er niet echt toe doet. Dat je je moet overgeven aan dat wat er is, dat je moet loslaten en dat je dan altijd opnieuw kunt beginnen. De parkinson is niet alles omvattend, het is er gewoon. Sinds de oprichting van stichting Dance for Health 3 jaar geleden, zie ik elke dag weer mensen opbloeien en de kracht vinden in zichzelf. Daar ligt wat mij betreft de sleutel. Alles begint bij jezelf en de vrijheid die je jezelf en de ander gunt om te 'zijn'. Zo klein en tastbaar is het uiteindelijk.

Danskunst wordt zo levenskunst.

De kunst om je eigen leven op een voor jou bevredigende wijze vorm te geven. Vanuit die gedachte ben ik gezond, wanneer ik als vrij en verantwoordelijk persoon een zinvol en waardig leven leef in de omstandigheden die mij zijn gegeven.

Vandaag is een gedenkwaardige dag.

In die 200 jaar sinds meneer Parkinson ons lot beschreef, mag er dan nog wel geen remedie zijn, het feit dat wij hier vanavond samenzijn getuigt van een enorme beweging, zowel in de medisch wereld en in de danswereld.

- Met de structurele samenwerking tussen Dance for Health en Scapinoballet Rotterdam, die we deze avond bekrachtigen,
- met het geloof en de steun uit de medische wereld, vandaag vertegenwoordigd door dr. Agnita Boon, neuroloog van Erasmus MC en voorzitter van het bestuur van de werkgroep bewegingsstoornissen van de Nederlandse Vereniging van Neurologen,
- met de gastvrijheid van de Rotterdamse Schouwburg
- met de aanwezigheid van een aantal sponsors, subsidiënten die ons werk financieel mogelijk maken

kunnen wij vanavond onze dansers in het middelpunt zetten!

En ik kan u zeggen: dit is nog maar het begin!! Want met elkaar zijn we hard op weg om in Rotterdam het 'Centre of Excellence voor Dans en Gezondheid te realiseren.

Uniek in de wereld.

Een plek voor de dans,

Een plek voor de gezondheid

Een plek voor creativiteit en levenskunst

Waar we de kennis uit de wereld samenbrengen.

Want wij gaan niet nog eens 200 jaar wachten

Nee,

De tijd is nu!

Let's change people's life through movement!